

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCCXI. Continuatio ejusdem Argumenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

PUNCT. II. *Ego dabo vobis os, & Sapientiam, cui non poterunt resistere, & contradicere omnes adversarij vestri.* Luc. 21. v. 15. *Et capillus de capite vestro non peribit.* v. 18. Ne multitudine adversorum, & adversariorum terreamur, promittit Christus nobis suum Auxilium, ut verbis & factis sapienter nos geramus; & Protectionem, ut sine ipsius Providentia ac permissione nec minimum malum nobis inferatur. Hac itaque Fidia & Spe nosmet muniamus, & solemur contra omnia adversa, & adversarios.

PUNCT. III. *Et quoniam abundavit iniquitas, refrigeret Charitas multorum: Qui autem perseveraverit usque in finem, hic Salvus erit.* Matth. 24. v. 12. *In Patientia vestra possidebitis Animas vestras.* Luc. 21. v. 19. Hæc duo inter hujus Mundi adversitates observanda monuit Christus in suo Vaticinio, Perseverantiam in fervore Charitatis, ne malis aliorum exemplis intepescamus; & Patientiam, ut Animæ nostræ dominium, & possessionem retineamus, & ejus Salutem consequamur; nec illam perdamus, aut detrimentum illius patiamur.

MEDITATIO CCCCXI.

Continuatio ejusdem Argumenti.

Matth. 24. v. 15. Marc. 13. v. 14.

Luc. 21. v. 20.

PUNCTUM I. *Cum ergo videritis abominationem Desolationis (id est, abominabilem Desolationem; Lucas ait: cum autem videritis circumdari ab exercitu Jerusalem tempore Titi & Vespasiani) qua dicta est à Daniele*

E e

Pro-

Propheta. (c. 9. v. 27. Et quæ est Typus ac Imago ultimæ Desolationis, ac devastationis non solum Jerusalemem, verum etiam totius Mundi, cujus Apostoli hic Signum à Christo petierant, & ad quam proinde ipse etiam Christus sermonem suum, velut ad ultimum suum scopum dirigit, & quæ etiam à Daniele, per Jerusalem devestationem Judæis prænunciatam, allegoricè prædicta est) *stantem in Loco Sancto* (nempe in Templo, & in Sancta Civitate, & tandem in universa DEI Ecclesia) *Tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes, & qui in tecto, non descendant tollere aliquid de domo sua: & qui in agro, non revertatur tollere tunicam suam* Matth. 24. v. 15. Quibus verbis docet Christus, quod non solum oculis corporis, sed etiam oculis mentis, visa devestatione urbis & orbis, faciendum sit: cum ergo illam meditatione prævideris, fuge ad montes nempe ad loca sublimia & tuta, id est, ad Virtutum in hac vita conscendendarum fastigia, ad Sanctorum in Cælo degentium Patrocinia, ad Christi in montibus Oliveti & Calvariæ Merita & Exempla. Ne autem finas animum ad altiora jam evectum, ad interiora rerum terrenarum amore rursus descendere, reverti ad tunicam pravæ consuetudinis assumendam recedat.

PUNCT. II. *Væ autem prægnantibus, & nutriendis in illis diebus.* Matth. 24. v. 19. Quia istæ parturitionis, vel non ad lucem edere, vel editum non ad maturitatem & perfectionem perducere poterunt. Considera, per hanc comminationem designari illos, qui solum propositum Pænitiæ conceperunt, verum solummodo imperfectam, nec ad Justificationem sufficientem egerunt, magis adhuc perficiendam, & nutriendam. Itaque tu bona proposita, quæ quæ

prægnans circumfers, non differ, nec imperfecta Virtute, præsertim Pænitentia, ad Justificationem necessariam, contentus esto.

PUNCT. III. *Orate autem, ut non fiat fuga vestra in hyeme, vel Sabbato.* v. 20. Illorum autem fuga fit in hyeme (quando itinera nivibus sunt præpedita) vel in Sabbato (quo non licuit apud Judæos ultra septingentos passus iter facere) qui vel in seram senectam, vel ad mortem usque, quæ potestatem bene operandi tollit, emendationem suam differunt. Itaque *Dum tempus habemus, operemur bonum.* Galat. 6. v. 10.

MEDITATIO CCCCXII.

Continuatio ejusdem Argumenti.

Matth. 24. v. 29. Marc. 13. v. 24.

Luc. 21. v. 25.

PUNCTUM I. *Statim autem post tribulationem dierum illorum* (futuram paulò ante Extremam Diem Judicij, ad quam rectius refertur particula *Statim*, quam ad devastationem Jerosolymitanam) *Sol obscurabitur, & Luna non dabit lumen suum, & Stella cadent de Cælo, & Virtutes Cælorum commovebuntur.* Matth. 24. v. 29. Idem his verbis refert S. Lucas c. 21. v. 25. *Erunt Signa* (prodigiosa, & prænuncia venturi Judicij) *in Sole, & Luna, & in terris pressura gentium præ confusione fontis maris, & fluctuum: arescentibus hominibus præ timore, & expectatione, quæ supervenient universo orbi: nam Virtutes Cælorum movebuntur: quia amittent suam vim agendi, & influendi in corpora terrestria; & Astra amittent suum splendorem; quod idem est, ac Stellæ cadent*